

<http://hallofpeople.com/gr/>

Ο Κατράκης περιγράφει, σε λίγους στίχους, την εξορία, τα βασανιστήρια, την αλληλεγγύη ανάμεσα στους συναγωνιστές:

Κείνο το βράδυ στη χαράδρα, δεν το ξεχνάω φίλε
Είχανε σπάσει δυο μπαμπού στα κόκαλά μου.
Η ανανδρία θυμάμαι τα 'βαλε με τη λεβεντιά κείνο το βράδυ
Μα το νεράκι πού το βρήκες σύντροφέ μου;
Τώρα που πέρασαν οι πόνοι
σε βλέπω αδύνατο κι ωχρό να σεργιανάς
Κι είπα να σου 'δυνα το χέρι για να ξοφλήσω τη δροσιά
κείνης της νύχτας
Μα το νεράκι πώς το βρήκες, το νεράκι
σ' εκείνο τ' άνυδρο το ρέμα;

Ο Γιάννης Ρίτσος του έγραψε:

Σύντροφε Μάνο, κρητικόπουλο,
Ερωτόκριτέ μας άξιε γιε της Ρωμιοσύνης
Ερωτας είσαι και ομορφιά και λεβεντιά και αγάπη
στο μπόι σου παίρνει μέτρο η ανθρωπιά και η τέχνη
μες στη φωνή σου ακέριος ο λαός βρίσκει την πιο σωστή φωνή του
μες στη φωνή σου πέντε αηδόνια, τρεις αητοί κι ένα λιοντάρι
δένουν τη φιλία του κόσμου.
Σύντροφε Μάνο εσένανε σου πρόπον αψηλόκορφοι ύμνοι
σαν τον πάππο σου τον ψηλορείτη...

**Σε εκδήλωση προς τιμήν του το 1981, στο Παρίσι,
απευθυνόμενος στους παρευρισκόμενους:**

Και να γνώριζα τη γλώσσα του Ρακίνα και του Μολιέρου πάλι θα σαςμίλαγα ελληνικά. Δεν θέλω τίποτα να ψευτίσει τη συγκίνησή μου και την ευγνωμοσύνη μου για την τιμή που μου κάνετε. Γι' αυτό χρησιμοποιώ τις λέξεις της γλώσσας μου που ταυτίζονται με την ψυχή μου. Είναι λέξεις που κρύβουν μέσα τους την καθαρότητα του ελληνικού ουρανού και του ασίγαστου πόντου. Εσείς τιμάτε τα 50 χρόνια της καλλιτεχνικής μου δραστηριότητας. Σας ευχαριστώ. Εγώ όμως θέλω να σας πω ποιος είμαι. Θέλω να με γνωρίσετε σωστά. Θέλω να σας πω πως γεννήθηκα στην Κρήτη. Μεγάλωσα ξυπόλητο παιδί στις αμμουδιές της πατρίδας μου, που έβαζα στ' αυτιά μου τα κοχύλια της θάλασσας να ακούσω τη βουή του ωκεανού. Δεν ήξερα να αποζητώ την ομορφιά, μα η ομορφιά ξεδιπλωνόταν ολόγυρά μου. Δεν ήξερα να αποζητώ τη λεβεντιά. Μα η λεβεντιά με συνέπαιρνε μέσα μου από τις ιστορίες του παππού μου. Αφήστε να παινέψω την πατρίδα μου. Το αξίζει. Έγινα ηθοποιός όπως θα μπορούσα να γίνω και σιδηρουργός. Ήθελα να ξοδιάσω όσες δυνάμεις κρύβαν τα μπράτσα μου και η ψυχή μου»...